

Νῆ Δία καὶ πολὺν γε μισθόν, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, φέροι τᾶν, εἰ δύναίτο οἶκον παραλαβὼν τελεῖν τε ὅσα δεῖ καὶ περιουσίαν ποιῶν αὖξειν τὸν οἶκον.

5 Οἶκος δὲ δὴ τί δοκεῖ ἡμῖν εἶναι; ἄρα ὅπερ οἰκία, ἣ καὶ ὅσα τις ἔξω τῆς οἰκίας κέκτηται, πάντα τοῦ οἴκου ταυτά ἐστίν;

Ἔμοι γοῦν, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, δοκεῖ, καὶ εἰ μὴδ' ἐν τῇ αὐτῇ πόλει εἴη τῷ κεκτημένῳ, πάντα τοῦ οἴκου εἶναι ὅσα τις κέκτηται.

6 Οὐκοῦν καὶ ἐχθροὺς κέκτηνται τινες;

Νῆ Δία καὶ πολλοὺς γε ἔνιοι.

Ἢ καὶ κτήματα αὐτῶν φήσομεν εἶναι τοὺς ἐχθροὺς;

Γελοῖον μεντᾶν εἴη, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, εἰ ὁ τοὺς ἐχθροὺς αὖξων προσέτι καὶ μισθὸν τούτου φέροι.

7 Ὅτι τοι ἡμῖν ἐδόκει οἶκος ἀνδρὸς εἶναι ὅπερ κτήσις.

Νῆ Δί', ἔφη ὁ Κριτόβουλος, ὅ τι γέ τις ἀγαθὸν κέκτηται, οὐ μὰ Δί' οὐκ εἴ τι κακόν, τοῦτο κτήμα ἐγὼ καλῶ.

Σὺ ἔοικας τὰ ἐκάστῳ ὠφέλιμα κτήματα καλεῖν.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη· τὰ δὲ γε βλάπτοντα ζημίαν ἔγωγε νομίζω μᾶλλον ἢ χρήματα.

8 Κἂν ἄρα γέ τις ἵππον πριάμενος μὴ ἐπίσθηται αὐτῷ χρησθαι, ἀλλὰ καταπίπτων ἀπ' αὐτοῦ κακὰ λαμβάνη, οὐ χρήματα αὐτῷ ἐστίν ὁ ἵππος...

Οὐκ, εἴπερ τὰ χρήματά γ' ἐστὶν ἀγαθόν.

Οὐδ' ἄρα γε ἡ γῆ ἀνθρώπῳ ἐστὶ χρήματα, ὅστις οὕτως ἐργάζεται αὐτὴν ὥστε ζημιοῦσθαι ἐργαζόμενος.

Οὐδὲ ἡ γῆ μέντοι χρήματά ἐστίν, εἴπερ ἀντὶ τοῦ τρέφειν πεινῆν παρασκευάζει.